

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 6Svk/13/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0924100719
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Matulník
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2025:0924100719.1

Uznesenie

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: W. Š. V., narodený X. S. XXXX, bytom P. XXXX/X, XXX XX D. L. E., právne zastúpeného: Advokátska kancelária JUDr. Daša Bajanová, so sídlom: Starosaská 3, 052 01 Spišská Nová Ves, proti žalovanému: Úrad pre územné plánovanie a výstavbu Slovenskej republiky, so sídlom Tomášikova 14366/64A, 831 04 Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2024/001518/RU-KE/28863 zo dňa 6. septembra 2024, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti uzneseniu Správneho súdu v Košiciach zo dňa 27. marca 2025, č. k. 3S/37/2024-126, t a k t o

rozhodol:

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky uznesenie Správneho súdu v Košiciach zo dňa 27. marca 2025, č. k. 3S/37/2024-126 z r u š u j e a v e c v r a c i a Správnemu súdu v Košiciach na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

I.

Administratívne konanie a konanie pred správnym súdom

1. Správny súd v Košiciach (ďalej len „správny súd“) uznesením zo dňa 27. marca 2025, č. k. 3S/37/2024-126 (ďalej aj ako „napadnuté uznesenie“) postupom podľa prvej a druhej vety ustanovenia § 63 v spojení s § 99 písm. a) zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“ alebo „zákon č. 162/2015 Z.z.“ alebo „Správny súdny poriadok“) konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Regionálneho úradu pre územné plánovanie a výstavbu Košice, so sídlom: Žriedlová 3366/13, 040 01 Košice č. 2024/001518/RU-KE/28863 zo dňa 6. septembra 2024 (ďalej aj ako „preskúmané rozhodnutie“), konkrétne jeho II. výroku o peňažnej náhrade za vyvlastnenie, zastavil.

2. V odôvodnení napadnutého uznesenia správny súd ozrejmil, že podaním žalobcu doručeným správnemu súdu dňa 12. februára 2025, žalobca vzal žalobu späť z dôvodu, že na základe jeho odvolania, bolo preskúmané rozhodnutie Regionálneho úradu pre územné plánovanie a výstavbu Košice, so sídlom: Žriedlová 3366/13, 040 01 Košice v celom rozsahu zrušené rozhodnutím žalovaného č. 04760/2025-5.2/04571/2025 zo dňa 31. januára 2025 a vec bola vrátená prvostupňovému správnemu orgánu na nové prejednanie a rozhodnutie. Žalobca navrhol, aby správny súd konanie zastavil a priznal mu úplnú náhradu trov konania a zároveň vrátenie zaplateného súdneho poplatku.

3. O náhrade trov konania rozhodol správny súd s odkazom na § 171 ods. 1 SSP tak, že žalobcovi priznal voči žalovanému právo na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania, nakoľko žalovaný procesne zavinil zastavenie konania tým, že preskúmané rozhodnutie bolo zrušené samotným žalovaným, a to až po podaní správnej žaloby. Zároveň poučil žalobcu, že podľa príslušných ustanovení SSP je proti napadnutému uzneseniu prípustná kasačná sťažnosť.

II.

Kasačná sťažnosť a vyjadrenia k nej

4. Proti napadnutému uzneseniu správneho súdu č. k. 3S/37/2024-126 zo dňa 27. marca 2025 podal Úrad pre územné plánovanie a výstavbu Slovenskej republiky, so sídlom Tomášikova 14366/64A, 831 04 Bratislava v záhlaví označený ako žalovaný (ďalej aj ako „sťažovateľ“) dňa 28. apríla 2025 kasačnú sťažnosť (ďalej aj ako „kasačná sťažnosť“), ktorou sa domáhal (i) zrušenia napadnutého uznesenia a? vrátenia veci správneému súdu na ďalšie konanie s poukazom na to, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f/ SSP) alebo, aby (ii) alternatívne kasačný súd zrušil výrok č. II výrokovvej časti napadnutého uznesenia správneho súdu (t.j. o náhrade trov konania), vrátil vec správneému súdu na ďalšie konanie a priznal sťažovateľovi náhradu trov kasačného konania v celom rozsahu z dôvodu, že správny súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia (440 ods. 1 písm. g/ SSP) a že správny súd v konaní a rozhodovaní porušil zákon tým, že sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe (§ 440 ods. 1 písm. h/ SSP).

5. Sťažovateľ vo vzťahu k sťažnostnému bodu podľa § 440 ods. 1 písm. f) SSP v kasačnej sťažnosti namietal, že mu ku dňu podania kasačnej sťažnosti nebola doručená správna žaloba žalobcu ani jej prílohy, a teda sa ako účastník konania ani nemal možnosť oboznámiť s obsahom žaloby a k nej pripojenými prílohami a ani sa k nim vyjadriť. Takýmto nesprávnym procesným postupom súdu, došlo podľa názoru sťažovateľa k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces.

6. S poukazom na rozhodovaciu prax kasačného súdu (konkrétne rozsudok Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 4Svk/20/2021 a sp. zn. 4Svk/57/2022) sťažovateľ ďalej uviedol, že otázka nesprávne určenej výšky náhrady za vyvlastnenie nie je riešiteľná v rámci správneho súdnictva, a preto sa sťažovateľ nestotožňuje s názorom správneho súdu, že žaloba bola podaná na vecne príslušný súd, keďže cit.: „včas podané odvolanie proti výroku o náhrade za vyvlastnenie podľa § 13 ods. 3 zákona o vyvlastnení nemá odkladný účinok a na preskúmanie tohto výroku je príslušný súd.“ Súdom sa v tomto kontexte v súlade s vyššie uvedeným výkladom podľa názoru sťažovateľa rozumie všeobecný civilný súd a nie správny súd.

7. V tejto súvislosti sťažovateľ namietal, že pokiaľ správny súd pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania neprihliadol na predchádzajúcu ustálenú súdnu prax, v zmysle ktorej je s primeranosťou výšky náhrady za vyvlastnenie v zákone č. 282/2015 Z.z. o vyvlastňovaní pozemkov a stavieb a o nútenom obmedzení vlastníckeho práva k nim a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj ako „zákon č. 282/2015 Z.z.“ alebo „zákon o vyvlastňovaní“) upravený špecifický postup, pričom právomoc rozhodovať o požiadavkách na vyššiu, resp. primeranú náhradu za vyvlastnenie spadá do právomoci civilných súdov, prekročil správny súd svoju právomoc danú všeobecne záväznými právnymi predpismi, a preto žalobcovi nesprávne priznal nárok na náhradu trov konania podľa § 171 SSP, v dôsledku čoho vec nesprávne právne posúdil (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP) a zároveň sa aj odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu (§ 440 ods. 1 písm. h/ SSP).

8. Žalobca sa ku kasačnej sťažnosti sťažovateľa vyjadril podaním zo dňa 22. mája 2025, v úvode ktorého vecne zosumarizoval predchádzajúci procesný vývoj. Následne uviedol, že sa v celom rozsahu stotožňuje s napadnutým uznesením správneho súdu, vrátane výroku č. II jeho výrokovvej časti o priznaní nároku na náhradu trov konania žalobcovi podľa § 171 ods. 1 SSP. Uviedol, že má za to, že správny súd správne posúdil vec, vyhodnotil skutkový i procesný stav a zohľadnil účel použitej právnej úpravy a jej deklarovaný cieľ. V súvislosti s tvrdeniami sťažovateľa v kasačnej sťažnosti zdôraznil, že v správnej žalobe namietal vady týkajúce sa postupu vyvlastňovacieho orgánu, ktoré mali vplyv na nezákonnosť rozhodnutia vo výroku č. II preskúmaného rozhodnutia Regionálneho úradu pre územné plánovanie a výstavbu Košice, so sídlom: Žriedlová 3366/13, 040 01 Košice, čo podľa jeho názoru potvrdil aj sťažovateľ v rozhodnutí, ktorým zrušil uvedené preskúmané rozhodnutie v celom rozsahu. V závere poukázal na vybrané rozhodnutia kasačného súdu (rozsudok Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 8Sžk/28/2019 a sp. zn. 5Sžk/3/2017) a navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť sťažovateľa zamietol ako nedôvodnú a priznal žalobcovi trovy kasačného konania.

9. Vyjadrenie žalobcu ku kasačnej sťažnosti bolo sťažovateľovi doručené dňa 22. mája 2025 na vedomie.

III.

Posúdenie vecí kasačným súdom

10. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší správny súd“ alebo „kasačný súd“) konajúci prostredníctvom senátu podľa § 438 ods. 2 SSP, ako súd rozhodujúci o kasačnej sťažnosti [§ 11 písm. h) SSP], po oboznámení sa s obsahom a rozsahom kasačnej sťažnosti a po jej preskúmaní, bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná a napadnuté uznesenie správneho súdu je potrebné zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

11. Predmetom prieskumného konania na kasačnom súde bolo uznesenie Správneho súdu v Košiciach zo dňa 27. marca 2025, č. k. 3S/37/2024-126, ktorým správny súd postupom podľa prvej a druhej vety ustanovenia § 63 v spojení s § 99 písm. a) SSP konanie o preskúmanie zákonnosti II. výroku preskúmaného rozhodnutia o náhrade za vyvlastnenie, zastavil.

12. V procese posudzovania zákonnosti napadnutého uznesenia správneho súdu, vychádzal kasačný súd zo skutkových zistení vyplývajúcich zo spisového materiálu správneho súdu, súčasť ktorého tvoril aj administratívny spis žalovaného správneho orgánu.

13. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

14. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z., správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

15. Podľa § 6 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z.z. správne súdy rozhodujú v konaniach o a) správnych žalobách, b) správnych žalobách vo veciach správneho trestania, c) správnych žalobách v sociálnych veciach, d) správnych žalobách vo veciach azylu, zaistenia a administratívneho vyhostenia, e) žalobách proti nečinnosti orgánu verejnej správy, f) žalobách proti inému zásahu orgánu verejnej správy, g) žalobách vo volebných veciach, h) žalobách vo veciach územnej samosprávy, i) žalobách vo veciach politických práv, j) kompetenčných žalobách, k) návrhoch v iných veciach.

16. Podľa § 32 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z.z., žalovaným je orgán verejnej správy určený týmto zákonom, ak tento zákon neustanovuje inak.

17. Podľa § 97 zákona č. 162/2015 Z.z., ak tento zákon neustanovuje inak, správny súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže správny súd konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

18. Podľa § 180 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z., žalovaným je orgán verejnej správy, ktorý rozhodol o riadnom opravnom prostriedku, ak je žalobcom fyzická osoba alebo právnická osoba. Ak osobitný predpis nepripúšťa riadny opravný prostriedok, žalovaným je orgán verejnej správy, ktorý vydal rozhodnutie alebo opatrenie.

19. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 282/2015 Z.z. v znení účinnom do 31. marca 2025, na konanie o vyvlastnení je príslušný regionálny úrad Úradu pre územné plánovanie a výstavbu Slovenskej republiky (ďalej len „regionálny úrad“), v územnom obvode ktorého sa nachádza pozemok alebo stavba, o ktorej sa má konať, ak osobitný zákon neustanovuje inak.

20. Podľa § 7 ods. 2 písm. a) zákona o vyvlastňovaní v znení účinnom do 31. marca 2025, Úrad pre územné plánovanie a výstavbu Slovenskej republiky (ďalej len „úrad“) a) vykonáva štátnu správu v druhom stupni vo veciach vyvlastnenia, v ktorých vo vyvlastňovacom konaní v prvom stupni koná regionálny úrad ako vyvlastňovací orgán.

21. Podľa § 13 ods. 3 zákona č. 282/2015 Z.z. o vyvlastňovaní v znení účinnom do 31. marca 2025, výrokmi o náhrade za vyvlastnenie vyvlastňovací orgán a) určí primeranú náhradu za vyvlastnenie, ktorá prislúcha jednotlivým vyvlastneným a určí lehotu podľa § 6 ods. 1, 2 alebo ods. 3 a spôsob jej zaplatenia, ak nedôjde medzi vyvlastniteľom a

vyvlastňovaným k dohode o náhrade za vyvlastnenie, vyvlastňovací úrad určí náhradu za vyvlastnenie v sume zodpovedajúcej všeobecnej hodnote pozemku alebo stavby, alebo všeobecnej hodnote práva zodpovedajúceho vecnému bremenu na základe znaleckého posudku [§ 9 ods. 2 písm. f)]; s požiadavkou na vyššiu náhradu za vyvlastnenie odkáže vyvlastneného bez prerušenia konania na súd, b) rozhodne o prihlásených nárokoch tretích osôb, ktoré majú k vyvlastnenému pozemku alebo k vyvlastnenej stavbe vecné práva zapísané v katastri nehnuteľností s určením sumy, v akej majú byť uspokojené z náhrady za vyvlastnenie pozemku alebo stavby.

22. Podľa § 14 ods. 2 prvej a druhej vety zákona č. 282/2015 Z.z. o vyvlastňovaní v znení účinnom do 31. marca 2025, včas podané odvolanie proti výroku podľa § 13 ods. 3 nemá odkladný účinok. Na preskúmanie výrokov podľa § 13 ods. 3 je príslušný súd.

23. Správne súdnictvo v Slovenskej republike vychádza z materiálneho chápania právneho štátu (čl. 1 ods. 1 Ústavy SR) vyžadujúceho, aby verejná správa bola pod kontrolou súdnej moci. Je založené jednak na kontrole verejnej správy, či táto neprekračuje jej zverenú právomoc, a jednak poskytuje ochranu subjektívnych práv osôb, do ktorých bolo zasiahnuté alebo zasahované v rozpore so zákonom. Hlavnou úlohou správneho súdnictva by mala byť ochrana verejných subjektívnych práv a jeho cieľom predovšetkým ochrana práv fyzických i právnických osôb a ich prostredníctvom potom aj ochrana zákonnosti. V tejto súvislosti preto Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v prvom rade poukazuje na účel správneho súdnictva, ktorý je vyvoditeľný najmä z čl. 46 ods. 2 Ústavy SR a § 2 ods. 1 a 2 SSP. Z citovaných ustanovení je zrejmé, že správne súdy poskytujú ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy, najmä preskúmajú zákonnosť rozhodnutí, opatrení či postupu orgánov verejnej správy. V správnom súdnictve sa teda rozhodujú spory medzi fyzickými a právnickými osobami na jednej strane a orgánom verejnej správy na strane druhej, vznikajúce v dôsledku porušenia zákonnosti pri správnej činnosti. (BARICOVÁ, Jana, FEČÍK, Marián, FILOVÁ, Anita. § 2 [Právo na súdnu ochranu]. In: BARICOVÁ, Jana, FEČÍK, Marián, ŠTEVČEK, Marek, FILOVÁ, Anita a kol. Správny súdny poriadok. 1. vydanie. Bratislava: C. H. Beck, 2017, s. 14.)

24. Kasačný súd dáva tiež do pozornosti, že správny súd nie je súdom skutkovým. Jeho úlohou pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa Správneho súdneho poriadku je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda, či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi, ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. Správny súd v konaní súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy teda preskúma, či orgán štátnej správy konal a rozhodol v súlade so zákonom, či v správnom konaní postupoval v súčinnosti s účastníkom konania, či sa vysporiadal s jeho námietkami a či na základe skutkových zistení a na základe logického a rozumného uváženia ustálil správne svoj právny záver.

25. Kasačný súd zistil, že správny súd v danej veci v procese súdneho prieskumu zákonnosti II. výroku preskúmaného rozhodnutia o náhrade za vyvlastnenie podľa zákona č. 282/2015 Z.z., nepostupoval v súlade s procesnými pravidlami zákonodarcom nastolenými v Správnom súdnom poriadku.

26. Procesné podmienky predstavujú základné procesné predpoklady, aby mohol správny súd autoritatívne rozhodnúť vo veci samej. Na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže súd konať vo veci a rozhodnúť, prihliada ex offio súd kedykoľvek počas konania. Procesné podmienky sú také vlastnosti, ktoré musia byť splnené na to, aby sa dosiahol cieľ správneho súdneho konania. Existencia a splnenie procesných podmienok sú predpokladom poskytnutia súdnej ochrany právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a v ďalších veciach ustanovených Správny súdny poriadkom (§ 2 SSP, čl. 1 CSP v spojení s § 5 ods. 1 SSP). Procesné podmienky treba vždy skúmať podľa typu konania (§ 6 ods. 2 písm. a/ až k/ SSP), v ktorom sa žalobca domáha súdnej ochrany. Pred ich skúmaním musí správny súd preto najskôr zo žaloby ustáliť tento typ konania (druh žaloby). Označenie typu konania (druhu žaloby) je vždy aj zákonnou náležitosťou žaloby, ktorú musí účastník uviesť, a správny súd následne preskúma, či možno žalobe priradiť navrhovaný

režim súdnej ochrany. Súčasťou procesných podmienok je skúmanie aj vecnej procesnej legitímácie, tak aktívnej (na strane žalobcu), ako aj pasívnej (na strane žalovaného).

27. Kasačnému súdu neuniklo pozornosti, že žalovaným orgánom verejnej správy bol podľa žalobcu (i) Úrad pre územné plánovanie a výstavbu Slovenskej republiky, so sídlom Tomášikova 14366/64A, 831 04 Bratislava v záhlaví označený ako žalovaný, ako aj (ii) Regionálny úrad pre územné plánovanie a výstavbu Košice, so sídlom: Žriedlová 3366/13, 040 01 Košice, ktorý preskúmané rozhodnutie vydal. Takto označil žalobca v tu prejednávanéj veci vo všetkých svojich podaniach obidvoch žalovaných. Avšak napriek vyššie uvedenému, správny súd v napadnutom uznesení označil ako žalovaného iba Úrad pre územné plánovanie a výstavbu Slovenskej republiky, so sídlom Tomášikova 14366/64A, 831 04 Bratislava a aj s ním ako s jediným žalovaným konal, keďže mu doručoval napadnuté uznesenie, a to aj napriek tomu, že Regionálny úrad pre územné plánovanie a výstavbu Košice, so sídlom: Žriedlová 3366/13, 040 01 Košice v prejednávanéj veci konal ako prvostupňový správny orgán a v jeho časti II. výroku o náhrade za vyvlastnenie aj ako správny orgán, ktorý rozhodoval v poslednom stupni. Zo spisu pritom nemožno zistiť, a v odôvodnení napadnutého uznesenia nie je vysvetlené, prečo správny súd v konaní konal iba s Úradom pre územné plánovanie a výstavbu Slovenskej republiky, so sídlom Tomášikova 14366/64A, 831 04 Bratislava, a ako právne posúdil pasívnu procesnú legitímáciu Regionálneho úradu pre územné plánovanie a výstavbu Košice, so sídlom: Žriedlová 3366/13, 040 01 Košice, ktorý preskúmané rozhodnutie vydal.

28. Podľa § 180 ods. 1 SSP je žalovaným orgán verejnej správy, ktorý rozhodol o riadnom opravnom prostriedku, a ak osobitný predpis nepripúšťa riadny opravný prostriedok, žalovaným je orgán verejnej správy, ktorý napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie vydal. Žalovaný orgán verejnej správy nie je určený tvrdením žalobcu, ale priamo zákonom. To znamená, že správny súd v súlade so zásadou iura novit curia nie je viazaný označením žalovaného v žalobe, ale je povinný sám žalovaného určiť, v závislosti od predmetu prieskumu označeného žalobcom. Na uvedenom nemení nič ani skutočnosť, že obligatórnou náležitosťou správnej žaloby je označenie žalovaného žalobcom [§ 182 ods. 1 písm. b)]. Zo súdneho spisu, súčasťou ktorého je aj administratívny spis, jednoznačne vyplýva, že v tu prejednávanéj veci vydal preskúmané rozhodnutie o vyvlastnení Regionálny úrad pre územné plánovanie a výstavbu Košice, so sídlom: Žriedlová 3366/13, 040 01 Košice ako vecne príslušný správny orgán prvého stupňa. Kasačný súd tiež konštatuje, že v predmetnej veci nie je sporné, že správnu žalobu podal žalobca cielene proti II. výroku prvostupňového rozhodnutia Regionálneho úradu pre územné plánovanie a výstavbu Košice, na preskúmanie ktorého je v zmysle § 14 ods. 2 zákona č. 282/2015 Z.z. v znení účinnom do 31. marca 2025, príslušný súd a nie druhostupňový správny orgán.

29. Kasačný súd zároveň dáva do pozornosti, že podľa § 7 ods. 1 zákona o vyvlastňovaní v znení účinnom do 31. marca 2025, má Regionálny úrad pre územné plánovanie a výstavbu Košice vyslovene postavenie orgánu štátnej správy, ktorý rozhoduje vo veciach vyvlastnenia v prvom stupni, pričom zákon stanovuje jeho právomoc v administratívnom konaní. Z hľadiska správneho súdneho konania a nadväzujúceho kasačného konania je podstatné, či orgán, ktorý je označený za žalovaného, je orgánom verejnej správy (§ 4 SSP) a či disponuje procesnou subjektivitou a spôsobilosťou podľa § 35 ods. 1 a 2 SSP. Tzv. administratívna procesná subjektivita v správnom súdnom konaní predstavuje výnimku z inak jej všeobecnej korelácie s právnou subjektivitou, pretože je odvodená od pôsobnosti a právomoci orgánu verejnej správy konať a rozhodovať v administratívnom konaní. Preto v prípade, ak sa rozhodnutie Regionálneho úradu pre územné plánovanie a výstavbu stane predmetom správneho súdneho prieskumu, konkrétne v časti II. výroku jeho rozhodnutia o peňažnej náhrade za vyvlastnenie, Regionálny úrad pre územné plánovanie a výstavbu má ako orgán verejnej správy (podľa § 4 písm. a) SSP) tak procesnú subjektivitu, ako aj procesnú spôsobilosť (podľa § 35 ods. 1 a 2 SSP). S odkazom na § 180 ods. 1 posledná veta SSP sa preto Regionálny úrad pre územné plánovanie a výstavbu Košice mal stať účastníkom správneho súdneho konania v postavení žalovaného (§ 32 ods. 1 a 2 SSP). S takto definovaným žalovaným má konať aj správny súd.

30. Vychádzajúc z uvedeného kasačný súd záverom dodáva, že procesný postup správneho súdu v naznačenom smere nemožno považovať za správny a v súlade s vyššie citovanými ustanoveniami Správneho súdneho poriadku, pretože správny súd svojím konaním odňal Regionálnemu úradu pre územné plánovanie a výstavbu Košice, so sídlom: Žriedlová 3366/13, 040 01 Košice možnosť konať pred súdom. Odňatie možnosti konať pred správnym súdom predstavuje taký chybný procesný postup súdu, ktorým bolo účastníkovi konania znemožnené uskutočniť jemu patriace procesné práva v takej

miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces, čo zakladá dôvodnosť kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 ods. 1 písm. f) SSP.

31. K ostatným námietkam sťažovateľa, vzhľadom na zastavenie konania správnym súdom v procese rozhodovania o preskúmanie zákonnosti II. výroku preskúmaného rozhodnutia, a to z dôvodu späťvzatia žaloby zo strany žalobcu a následné zrušenie rozhodnutia správneho súdu a vrátenie mu veci na ďalšie konanie, preto najvyšší správny súd nepovažoval za potrebné sa k nim osobitne a? vyčerpávajúco vyjadrovať.

IV.

Záver

32. Zo všetkých uvedených dôvodov tak kasačný súd dospel k záveru, že ak správny súd konal iba s Úradom pre územné plánovanie a výstavbu Slovenskej republiky, so sídlom Tomášikova 14366/64A, 831 04 Bratislava ako žalovaným, hoci tento nie je pasívne procesne legitimovaný v tu prejednávanej veci, je daný dôvod podania kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 písm. g) ako nesprávne právne posúdenie veci v otázke pasívnej procesnej legitímácie. Zároveň, tým, že správny súd odňal možnosť konať Regionálnemu úradu pre územné plánovanie a výstavbu Košice, so sídlom: Žriedlová 3366/13, 040 01 Košice v tu prejednávanej veci, došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces, čo zakladá dôvodnosť kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 ods. 1 písm. f) SSP. Kasačná sťažnosť je tak vo výsledku dôvodná, a preto kasačný súd podľa § 462 ods. 1 SSP napadnuté uznesenie správneho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

33. Správny súd o správnej žalobe rozhodne znova v trojčlennom senáte (§ 23 ods. 1 SSP), viazaný právnym názorom vysloveným v tomto uznesení (§ 469 SSP), najmä novo posúdi procesné podmienky v konaní pred správnym súdom (otázku posúdenia pasívnej procesnej legitímácie žalobcom označených žalovaných), a to s ohľadom na žalobcom podanú žalobu a predmet prieskumu v tu prejednávanej veci. Trovy konania o tejto kasačnej sťažnosti sú súčasťou trov konania, o ktorých podľa § 467 ods. 3 SSP rozhodne správny súd v novom rozhodnutí vo veci samej.

34. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho správneho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP v spojení s § 147 ods. 2 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.